

FER EL COR FORT ÉS

IMPORTANT

Hi havia una vegada, un gos abandonat que menjava el que trobava pel carrer.

La gent que passava pel davant deia coses com aquesta: "Quin fàstic aquest gos, és tan brut com un bitxo" i ell es posava encara més trist pel que tenia que suportar.

Un bell dia, tot va canviar. Una nena(devia de tindre 4 anys) el va veure i va sentir una emoció nova, com si ja el coneixes de tot la vida. El gos que se la va quedar mirant fixament, també sentia aquesta emoció tan forta dins seu i per un cop, aquell gos no es va sentir abandonat sinó afortunat d'haver conegut aquella nena.

La mare de la nena li va explicar que no devia tocar aquell gos però, la nena no l'escoltava. Al final la mare va tindre que arrastrar a la seva filla fins a casa i la nena va acabar plorant. Un cop a casa, la mare es va donar conta que la seva filla per ser tan petita estava molt trista i va decidir que li compraria un gos.

L'endemà, la mare va agafar la seva filla, la va vestir, la va pentinar i es va dirigir cap a la botiga d' animals. La nena va mirar i tornar a mirar tots els gossos però, no va veure el que volia ella. La mare en veure que no estava contenta li va proposar que anirien a veure aquell gosset (a veure si s'animava una mica). Així va ser. Quan la nena va veure aquell gos va anar corrents a abraçar-lo. Era més feliç que mai i el gos també. La mare va comprendre que tenia que adoptar aquell gos perquè la seva filla estigues feliç. Se'l van emportar a casa per dutxar-lo i posar-li un nom: Gufi.

A mesura que la nena es feia gran, el gos es feia més vell.

Un dia, el gos es va morir i la nena (que ja tenia 14 anys) es va posar a plorar molt i molt però, al final va comprendre que així era el cicle de la vida i que ella també es moriria algun dia.

Però el més curiós va ser que la nena no el va oblidar mai perquè tenia el seu record al lloc més profund del cor.

Quan es va fer més gran, els hi va dir als seus fills que sempre podien posar-se tristos, plorar, però que sempre fessin el cor fort . I així ho van fer.

ELISABETH DARNÉS ISACH